

5. Книш Ю.В., Копій М.Л. Шляхи зменшення викидів автомобільного транспорту у навколишнє середовище. Науковий вісник НЛТУ. 2014. Вип..243. С.81-85.

УДК 656.11

Фоменко Г.Р., м. Харків, Україна

Ворошилов Є.С., м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Белов М.О., м. Харків, Україна

ТОВ «Інститут проектування інфраструктури транспорту»

ПРОБЛЕМИ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТ

Транспорт це невід’ємна складова інфраструктури міст. В основі транспортної інфраструктури міст і її розвитку перш за все розглядається забезпечення безпеки, надійності зв’язків, а також забезпечення громадського руху та вантажних перевезень. Невід’ємною складовою є покращення стану навколишнього середовища. Основою транспортної системи у містах є вулично-дорожня мережа. Формування структури вулично-дорожньої мережі ґрунтується на підготовці генеральних планів міста на перспективний період. Але в останні роки спостерігається значне зростання автомобілів, особливо приватних, що потребує розвитку дорожньо-транспортної інфраструктури. Цей процес супроводжується значним ростом інтенсивності руху, зниженням пропускної здатності, швидкості руху, утворенням заторів. Проблема заторів збільшується, як правило, в напрямках до центральних частин міст. Відсутність у

містах обхідних напрямків магістралей приводить до перевантаження центральних вулиць, які складають, частіш за все, історичні частини міст. На цих територіях можливості їх реконструкції дуже ускладнені. При прийнятті рішень по реконструкції необхідно передбачити будівництво нових магістралей з використанням перехоплюючих дуг, що дозволить обійти центральну частину міста, а також території із високим рівнем завантаження рухом [1].

У районах із масовою житловою забудовою необхідно збільшити, внаслідок розукрупнення кварталів та мікрорайонів, мережу житлових вулиць, які здатні покращити не тільки обслуговування селітебних територій, але і сприяти умовам покращення паркування автомобілів для населення цих районів.

Проблема паркування у містах набуває все більшої значності. Дефіцит парковочного простору у містах займає одно із центральних місць серед транспортних проблем. У великих містах забезпеченість місцями зберігання автомобілів за місцем наближеним до проживання населення наближається до 30-32 %, а забезпеченість місцями для парковки автомобілів біля об'єктів тяжіння в середньому не перевищує 20-22 % від потрібної кількості. Значно ускладнюється ситуація безконтрольною парковкою транспортних засобів на проїзній частині уздовж тротуарів. Внаслідок цього проїзна частина більшості вулиць, особливо у центральній частині міст використовується для руху транспортних засобів тільки на 30-40 %, в результаті цього значно знижується пропускна здатність вулично-дорожньої мережі. Нажаль підвищення активності

створення парковочного простору у містах дуже повільна. Задачу управління парковками слід розглядати у взаємозв'язку із питаннями організації дорожнього руху та обсягів автомобільних перевезень. Необхідно здійснювати координацію заходів по розвитку парковочного простору із задачами управління транспортним попитом, обов'язковим обмеженням доступу у перевантажені центри міст. Значну увагу слід приділяти розвитку системи громадського транспорту, утворенню перехоплюючих стоянок [2, 3].

Зростання приватного транспорту сприяє збільшенню заторів на міських вулицях і дорогах. Одним із заходів для покращення умов руху може бути відмова власників від користування автомобілем і перехід на громадський транспорт. Перехід частки власників автомобілів на громадський транспорт у великих містах можливо, але при виконанні умов комфорту, безпеки та швидкості доставки пасажирів. Значна доля перевезень громадським транспортом здійснюється автобусами, які потребують покращення якості обслуговування тому, що має місце:

- невідповідність санітарного стану салонів автобусів;
- порушення на деяких маршрутах інтервалу руху;
- незадовільний технічний і санітарний стан на зупинках;
- значне перевантаження транспортних салонів у години «пік»;
- рівень кваліфікації водіїв.

Необхідно також звернути увагу на проблеми безпеки перевезень громадським транспортом загального користування:

- порушення правил дорожнього руху водіями транспорту;

- небезпечні випадки і посадки пасажирів для економії часу;
- порушення режимів руху транспортного засобу (різке прискорення та гальмування, які можуть привести до травмування пасажирів);

Ускладнення забезпечення оптимальної швидкості доставки пасажирів полягають в:

- нерозвиненій вулично-дорожній мережі, що приводить до зростання часу доставки пасажирів;
- збільшення максимального регламентованого часу на поїздку;
- збільшення часу очікування пасажирів на зупинках;
- порушення правил руху транспортом, що приводить до збільшення часу поїздки;
- невідповідність параметрів зупиночних пунктів і їх розміщення у містах із щільним рухом громадського транспорту, які створюють труднощі внаслідок накопичування транспортних засобів.

Для використання пасажирами громадського транспорту необхідна висока якість обслуговування, конкурентноздатність по відношенню до приватного, що буде сприяти збільшенню бажаючих пересісти із власного автомобіля на громадський транспорт.

Значну увагу необхідно приділити оновленню і модернізації транспорту і транспортної інфраструктури, що дозволить знизити екологічне навантаження як на мешканців міст, так і навколишнє середовище, збільшити безпеку перевезення людей та вантажів, більш надійну роботу транспорту у будь-яку пору року. Ці заходи дадуть змогу

підвищити конкурентноздатність як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках [4].

Для забезпечення якісної роботи в системі міських і приміських перевезень бажано впровадження управління єдиним оператором який:

- створює і забезпечує ефективну роботу міської транспортної системи;
- керує співвідношенням громадського і індивідуального транспорту за допомогою методів тарифного і містобудівного регулювання;
- забезпечує пріоритет громадського транспорту при фінансуванні розвитку транспортної системи та організації дорожнього руху;
- розробляє мережу маршрутів для усіх видів громадського транспорту, визначає розклад руху, види і кількість транспортних засобів на маршрутах для задовільнення соціальних стандартів якості міського життя, його мобільності, доступності, екологічності:
- організує єдину тарифну систему;
- інформує користувачів про доступні транспортні послуги;
- несе відповідальність перед споживачем за дотримання оголошених параметрів транспортних послуг;
- замовляє програму розвитку транспортної системи, модернізації маршрутної мережі у спеціалізованих організаціях;
- замовляє у перевізників виконання перевезень згідно розкладу;
- забезпечує економічний баланс витрат.

При координованому розвитку усіх видів транспорту, доступності інформації про роботу видів транспорту і перевізників можливо забезпечити максимальну якість перевезення при найменших витратах бюджету, вибрати найбільш ефективні рішення транспортної інфраструктури.

Для розвитку і покращення транспортної інфраструктури міст необхідно вжити наступні заходи:

- створити системи інформаційного забезпечення транспортних процесів;
- упровадження сучасних технічних засобів контролю та управління рухом;
- моніторинг транспортних потоків;
- виявлення проблемних ділянок;
- підвищення пропускної здатності вулично-дорожньої мережі;
- формування оптимальної транспортної інфраструктури з використанням принципів логістики, транспортно-логістичних центрів, які забезпечать взаємодію між видами транспорту і забезпечення перевезень пасажирів і вантажів;
- модернізацію громадського транспорту, його інфраструктуру, рухомий склад, управління.

Література:

1. Носовська О.Б. Проблеми та перспективи України. Вісник Приазовського державного технічного університету. 2014. Вип.. 27 С.5-14.
2. Прасоленко О.В., Марченко В.Ф. Вплив мережі паркування автомобільного транспорту на параметр руху транспортних потоків. Комунальне господарство міст. 2003. № 81.

3. Грабельников В.А. Організація регулювання системи міського громадського пасажирського транспорту. Транспортні системи та технології перевезень ДНУ. 2014. Вип. 8. С.35-39.
4. Башинська І.О., Філіппов В.Ю. Проблеми та шляхи удосконалення функціонування міського пасажирського транспорту. . Економіка. Фінанси. Право. 2017. Вип.. 7/1 С.24-28.

УДК 625.073

Фоменко Г.Р., м. Харків, Україна

Григорчук М.В. м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Гахов М.П. м. Харків Україна

ТОВ «Інститут проектування інфраструктури транспорту»

СКЛАДНОСТІ РУХУ НА МІСЬКИХ ВУЛИЦЯХ

Місто є зосередженням великої кількості транспортних потоків. Умови руху по території міст це складний процес, який обумовлений великою кількістю факторів від яких залежать зручність, комфортність переміщення усіх учасників, організації та безпеки руху. Рух транспортних засобів у містах обумовлений рівнем розвитку транспортної мережі, яка невід’ємно пов’язана із транспортною системою та її розвитком. Вона вміщує комплекс, як лінійних, вузлових, так і об’єктів соціального та технічного призначення.

Розширення автомобільного парку в холі активної автомобілізації значно впливає на умови життя у містах. В цих